

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: "UMĚNÍ NENÍ PRAVDA, ALE LEŽ, KTERÁ UMOŽŇUJE POZNAT PRAVDU." Pablo Picasso / OÁZA

Práci předložila studentka: BcA. TICHÁČKOVÁ Jitka

Studijní obor a specializace: Design kovu a šperku

Hodnocení vedoucího práce: doc. M. A. Petr Vogel

1. Cíl práce

Jitka Ticháčková přišla do ateliéru Designu kovu a šperku do magisterského studia po absolvování ateliéru Knihy a tvarování papíru již jako sebevědomý autor, který měl a má co sdělit. Všechny její realizace těží a vychází z hloubky jejího charakteru, poznání a pocitů vlastních emočních zkušeností. Stejným způsobem, jak žije svůj vlastní život, tak i tvoří naplno, bez výhrad. Bez jakýchkoliv ústupků, polovičatostí a někdy až s velkou mírou sebekritičnosti postupuje v nárocích vůči sobě. Tímto si v konečném důsledku tvorbu příliš neusnadňuje, je to ale její osobitý přístup a reflexe vlastního charakteru. Přesto však Jitčina tvorba nese známky obdivuhodné lehkosti a hravosti.

Je mnoho autorů, kteří si jen tak pohrávají a často poletují na povrchu věcí. Ne každého autora se jeho tvorba tak hluboce dotýká, jako Jitky samotné. Příklad „jít až na dřeň“ je v jejím přístupu na místě. To je samozřejmě dílem toho, že v každém tématu a realizaci, Jitka pokaždé nachází sama sebe. Ve svých osobních vzpomínkách, vztazích, snech, smutku i radosti. Není proto divu, že všechny její práce v sobě reflektují a odkrývají něco bytostně upřímného z jejího nejnítěrnějšího vesmíru. Svými realizacemi vypráví a sděluje poetickým způsobem příběh svého života. Je pro mne básníkem ticha, upřímného, osobitého ticha, které umí šeptat, pohladit, ale i bytostně křičet a zanechat v člověku nesmazatelnou stopu.

Není a nebylo vždy jednoduché se při konzultacích a rozpravách nad předloženým stavem rozpracovanosti řešení odpoutat od osobně vnitřního citlivého momentu závažnosti. Momentu, nebo spíše vědomí svého autorství v nalézání všeho, který ke svému klidu Jitka potřebuje. Měl jsem často jen pozici jakéhosi opatrného rádce, pohybujícího se mnohdy na tenkém ledě. S obezřetností jsem našlapoval po špičkách a častokrát jen naznačoval a opatrně nabízel možný způsob řešení, jak dál

a jakým způsobem pracovat. Nebylo vždy snadné vytvořit zdání a přesvědčení, že si na vše Jitka tzv. přišla sama. Mnohdy jsme se při konzultacích dostali až do zajímavě vyhocených stavů a názorových střetů, momentů, ze kterých ale konstruktivně vznikala ta nejsilnější a nejpůvodnější řešení. O to více bylo cennější, když jsme dospěli ke shodě. Bylo to ke spokojenosti všech. Je mi velikým potěšením a radostí být přítomen alespoň kousku Jitčiny profesní cesty. Věřím a jsem rád, že jsem z části mohl tuto cestu ovlivnit a nasměrovat.

Není cíl práce, není otázka jeho vyřešení, či nevyřešení, naplnění, či nenaplnění..., je jen otázka života. Jitka nám svou absolventskou prací opět odkrývá sebe, část svého srdce, lásek a milujícího světa. Ne každý je ochoten se podobným způsobem otevřít, ne každý to vlastně umí.

Vytvořila Oázy, místa kolem i v ní samé, místa, kde se dějí zázraky. Místa, která potřebuje a žije. Dnes nám svou prací předkládá báseň o bolesti, kterou si prožije každý. O štěstí, radosti a vzpomínce na své dětství, o zázracích, které toto vše provází. O milovaných místech, která zná a která si v sobě, díky prožitým chvílím, uchovává. O kouzlu ročních období, které v naší krásné zemi můžeme žít.

2. Stručný komentář hodnotitele

Jitka Ticháčková je autorka, která umně bilancuje na křehké hraně autorské poezie a k tomu odpovídajících, nacházejících tvarů svých šperků, objektů. Nebojí se hledat a pracovat s technologií, formami a materiály, se kterými často nemá profesní zkušenosti. To vše jí současně umožňuje i zajímavě experimentovat a nepoddávat se již zaběhnutým obvyklým technologickým řešením. Je k sobě velice náročná, což v jejím případě potřeby nutné profesionality přináší v některých případech mnohá úskalí. Ale i tak v jejím hledání a zpracování nachází a vytváří mile sympatické a zajímavě kouzelné variace šperků. Jitčina cesta je díky její sebekritičnosti poměrně náročnou sebereflexí. Jsou stále ještě čekající a ukryté zážitky, které přijdou a které nám, věřím, Jitka možná otevře. Zatím je v rámci své přirozené opatrnosti introverta stále drží v určitých mantinelech kontrolovaného rozumu. I tento moment je jen otázkou a zrcadlením se osobní přítomnosti a cesty, po které jdeme.

Teď ale mám chuť zastavit čas a těšit se z práce, kterou nám Jitka, jako zrcadlení sebe, předkládá. Malé mráčky, které i v poměrně malém měřítku přitahují svou kouzelnou něhou, hravostí a chutí ochutnat. Na chvíli se zastavit, hrát si, být okouzlen.

3. Vyjádření o plagiátorství

Absolventská práce „Oáza – místa, kde se dějí zázraky.“ není v žádném případě plagiátem.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Diplomovou práci Jitky Ticháčkové navrhuji hodnotit stupněm výborně.

Datum: 27. 5. 2018

Podpis:

